

Informa

**FAMÍ
LIES**

Tots Sants i la Castanyada

Si en el nostre calendari de tardor hi ha una festa esperada, aquesta és TOTS SANTS I LA CASTANYADA.

Per Tots Sants s'acosta el fred i les nits es fan més llargues. La mort aparent de la natura acompanya molts dels paisatges del nostre país.

No és estrany, doncs, que, gairebé de forma ancestral, les persones haguem vinculat aquest temps amb el moment de fer memòria, en família, dels éssers estimats que ja no són entre nosaltres.

La tradició de recordar les persones que han deixat petjada en la nostra vida és comuna a moltes cultures religioses. Ja se celebrava en el

món celta, en el món romà... i va arribar, també, a la tradició de la manera de viure cristiana, en la qual es va instaurar al segle VII amb la festa de Tots Sants.

El record i la memòria dels nostres amics i parents són un dels eixos fonamentals d'aquesta festa entorn del nucli de la família, i la celebrem amb aquells productes de tardor que evocuen l'eternitat perquè són de llarga durada, com els pinyons, les mateixes castanyes, els codonys o les ametlles. Tot plegat, ho convertim en la Castanyada, que, doncs, conté un punt de celebració i de pensament profund (Tots Sants) i un punt de festa i bones menges: els panellets.

Enguany, la celebració serà, segur, diferent. Les circumstàncies ho demanen i gairebé ho exigeixen. Però és important que, tot i canviant les formes (amb celebracions més reduïdes i més íntimes), siguem capaços de mantenir-ne el fons, és a dir, el sentit d'allò que celebrem: *pensar en aquells que ja no són entre nosaltres i que ens han deixat empremta: tota una celebració plenament humana i, alhora, plenament cristiana.*

En aquest sentit, és molt bonica la proposta de la pel·lícula *Coco* quan transmet aquesta idea: «Ningú no mor del tot, mentre hi ha algú que el recorda».

Que tingueu una bona diada de Tots Sants i una bona Castanyada.